

Na język ukraiński przełożyła Natalia Belczenko / Переклади Наталії Бельченко

***

Boże, pełen w niebie chwały,
A na krzyżu – pomarniały, –
Gdzieś się skrywał i gdzieś bywał,
Żem Cię nigdy nie widywał?

Wiem, że w moich klęsk czeluści
Moc mnie Twoja nie opuści!
Czyli razem trwamy dzielnie,
Czy też każdy z nas oddzielnie.

Mów, co czynisz w tej godzinie,
Kiedy dusza moja ginie?
Czy łzę ronisz potajemną,
Czy też giniesz razem ze mną?

***

Śni się lasom – las,
Śnią się deszcze.
Jawią się raz w raz
Znikłe mają.
I mijają znów,
I raz jeszcze...
A ja własnych snów
Nie poznaję.

***

Mrok na schodach. Pustka w domu
Nie pomoże nikt nikomu.
Ślady twoje śnieg zaprószył,
Żal się w śniegu zawieruszył.

Trzeba teraz w śnieg uwierzyć
I tym śniegiem się ośnieżyć –
I ocienić się tym cieniem
I pomilczeć tym milczeniem.

***

Boże, в небі повний сили,
На хресті – такий змарнілий,
Де буваєш Ти, мій Боже,
Що Тебе зустріть не можу?

У моїх поразок вирі
Ти мене не кинеш, вірю!
Тобто разом нам тривати,
Чи окремо існувати.

Що Ти робиш в ту хвилину,
У яку душею гину?
Чи вмиваєшся слізьми лиш,
Чи зі мною разом гинеш?

***

Сниться ліс – лісам,
Сняться зливи.
Травні повстають
Вже відомі.
Лиш минуть вони –
Знов сни з ними...
А я бачу сни
Незнайомі.

***

Сходи темні. Дім порожній.
І ніхто не допоможе.
Слід твій снігом щільно вкрило,
Жаль в снігу знайти несила.

В сніг повірити лишилось,
Усніжитися в цю білість –
В тінь втінитись найтіннішу,
В цю затишитися тишу.

***

Kiedy do nieba jakiś dźwięk wypłynie,
To zabrmi światu i w przestrzeni kona!...
Gdy się woń cudna wyrwie z kwiatów łona –
Zadrży w powietrzu – i zaraz zaginie!...

Więc na wszechświata uroczą świątynię
Spogląda dusza, tych czarów spragniona,
Tęskni i wierzy, w marzenia wpatrzona,
Że piękna chwila wrócić nie ominie!...

A wszystkie dźwięki, i światła, i wonie,
Nim ziemia wyda, wszechświat wnet pochłonie,
I skrywa w głębi swego serca – na dzień!...

Wielki, kto w życia nieuchwytnym pędzie
Choćby dźwięk jeden stamtąd wydobędzie
Lub woń, lub jeden promień światła skradnie!...

***

Тільки–но у небо звук якийсь полине –
В просторі вмирає, забринівши в світі!..
Тільки аромати зринуть з лона квітів –
Затремтять в повітрі – й зникнуть в цю ж
хвилину!..

Тож урочий Всесвіт – святиню незмінну –
Душі оглядають, спрагли чар щомиті,
І тужливо вірять в сни несамовиті,
Мріють: досконале знов до них долине!..

А земні проміння, аромати різні
Й звуки – все це Всесвіт поглинає грізний,
Глибоко ховає на дно свого серця!..

Славен той, хто в часі поспіху й омани
Хоч би звук єдиний з глибини дістане,
Аромат чи промінь схопить з того денця!..